

நிச்சயமாக உண்மையை வெளிப்படும்” என்றது முயல்.

வெளியே சென்ற நரியார், ஏனோ மறுபடியும் திரும்பி வந்ததால் இதயெல்லாம் மறைந்தபடியே கட்டும், பயத்தால் மிகவும் நடுங்கி, உள்ளே ஓடிவந்து, “மகராஜா, என்ன மனநிலை வளையும். முயல் கறியது உண்மையான. நான்தான் கட்ட எண்ணத்துடன் இதயெல்லாம் திட்டமிட்டேன்” என்று அழுது கதறியபடி சிங்கராஜாவிடம் விழுந்து கதறியது.

“மட்ட நரியாரே, ‘கட்டுப்பாடு ஒழி’ என்ற அவ்வை மொழியை நீ கட்டவில்லையா? மற்றவர்களைக் கட்டுத்து, தான் மட்டும் வாழ நினைக்கும் தீ க்குணம் விலங்குகளின் குணமல்ல என்று உனக்குத் தெரியாதா?” என்று நரியாரைக் கண்டபடி திட்டிய சிங்கராஜா, முயலின் அன்பான வளையு-கோள்க்கிணங்கி மனநிலைத்துவிட, நரியாரும் முயலும் சிங்கராஜாவின் முன்பாகக் கைகுலுக்கிக் கொண்டனர்.